

De commissie voor bezwaarschriften is een onafhankelijke commissie met externe deskundigen die door het college van burgemeester en wethouders zijn benoemd

Advies van de commissie bezwaarschriften, Algemene Kamer, aan de gemeenteraad van Sittard-Geleen (hierna: de raad).

Inzake het bezwaarschrift d.d. 9 januari 2023, ontvangen op 9 januari 2023 van Retailplan B.V., ondertekend door de heer W. Eilering, namens per adres Torenstraat 23 A te Drachten, welk bezwaarschrift is gericht tegen het besluit van de raad van 9 november 2022, verzonden 2 december 2022, waarbij is besloten om het verzoek tot herziening van het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel" af te wijzen.

Kenmerk BZW.1.23.0009.001

Aanwezig bij de hoorzitting van 23 maart 2023

1. De Kamer, bestaande uit de (voorzitter) de heer mr. R.M.M. Engelen, de heer mr. C.H.R. de Bruin en de heer mr. F.J.L.M. Claus, bijgestaan door mevrouw mr. (secretaris);
2. De heer , zijnde vertegenwoordiger van het bestuursorgaan;
3. De heer W. Eilering, gemachtigde namens de heer ;
4. De heer (bezwaarmaker);
5. De heer (zoon van bezwaarmaker).

Van de hoorzitting is, met toestemming van partijen, een digitale geluidsopname gemaakt (Conform artikel 15, eerste lid, van de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Sittard-Geleen 2021).

Advies

Na beraadslaging adviseert de Algemene Kamer het bezwaarschrift ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten, met dien verstande dat de motivering wordt aangepast conform onderhavig advies, waarbij de Kamer er vanuit gaat dat de raad bij zijn heroverweging de (concept) evaluatie van het detailhandelsbeleid met als onderlegger de "Bouwstenenrapportage subregionaal detailhandelsbeleid Westelijke Mijnstreek" van Seinpost Adviesbureau met het koopstromenonderzoek, in zijn geheel betreft.

Besluit

De beschikking is een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Het betreft het besluit van de raad om het verzoek tot herziening van het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel" af te wijzen.

Ontvankelijkheid

Tegen dit besluit is d.d. 9 januari 2023, ontvangen per post op 9 januari 2023 een bezwaarschrift ingediend door de heer Eilering, namens de , per adres Torenstraat 23 A te Drachten. De gronden zijn aangevuld bij brief van 30 januari 2023 en ontvangen op 31 januari 2023. Het besluit van de raad dateert van 9 november 2022 en is verzonden op 2 december 2022. Dit betekent dat een bezwaarschrift van 3 december 2022 tot en met 13 januari 2023 kon worden ingediend.

Aangezien het bezwaarschrift van bezwaarmaker op 9 januari 2023 is ontvangen, valt dit binnen de termijn van 6 weken en dient daarom ontvankelijk te worden verklaard,

conform artikel 6:5 en verdere bepalingen van de Awb. Met betrekking tot de vraag of bezwaarmaker "belanghebbende" is in de zin van de artikel 1:2 van de Awb, overweegt de Kamer dat het besluit van de raad ziet op de weigering van het door bezwaarmaker gedane verzoek tot herziening van het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel", in welk bestemmingsplan het perceel van bezwaarmaker is gelegen. Bezwaarmaker is eigenaar van het perceel Hofkamp 31 te Geleen. Het besluit van de raad is rechtstreeks aan bezwaarmaker gericht. Bezwaarmaker kan als "belanghebbende" in de zin van de genoemd artikel worden aangemerkt. Het bezwaarschrift is derhalve ontvankelijk.

Procesverloop

Uit het procesdossier is de Kamer gebleken dat bezwaarmaker op 30 maart 2023, ontvangen 31 maart 2022 een verzoek aan de raad heeft gericht om het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel (gedateerd 19 december 2012)", te herzien.

De branchebeperkende planregels dienen volgens bezwaarmaker in overeenstemming te zijn met de eisen die de Dienstenrichtlijn daaraan stelt. Hij wil dat de raad de brancheringseisen, die niet voldoen aan de eisen van artikel 15, derde lid van de Dienstenrichtlijn, schrapt in de planvoorschriften. Bezwaarmaker wil de raad vragen om zijn vraag te onderbouwen op een wijze zoals aan de orde was in de procedure Visser Vastgoed - Appingedam en welke is beoordeeld in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24 juli 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:2569). Bezwaarmaker heeft bij brief d.d. 8 juli 2022 de raad in gebreke gesteld wegens het uitblijven van een besluit op het verzoek van 30 maart 2022. Bij brief d.d. 24 juni 2022 is door de raad de verwachte besluitdatum van 9 november 2022 aangekondigd. Hierop heeft bezwaarmaker per beroepschrift d.d. 25 juli 2022 namens de eigenaar van het perceel Hofkamp 31 te Geleen beroep ingesteld wegens niet-tijdig beslissen.

Middels uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) op 19 oktober 2022 is de raad opgedragen wegens het niet tijdig beslissen op het verzoek voor 15 december 2022 een besluit te nemen. Per raadsbesluit d.d. 9 november 2022 heeft de raad besloten het verzoek om het bestemmingsplan te herzien, te weigeren. De onderbouwing van dit besluit is gebaseerd op in het belang van een goede ruimtelijke ordening. De brancheringseisen voldoen aan de Dienstenrichtlijn en zijn ingesteld ter voorkoming van leegstand in de centra en de aangewezen Perifere Detailhandel Vestigingen¹, het vastgestelde en toekomstige nog te besluiten retailbeleid.

Gronden van bezwaar

In zijn verzoek van 30 maart 2022 heeft bezwaarmaker zich op het standpunt gesteld dat artikel 4.1, 4.4 en 7.1 van het bestemmingsplan een territoriale beperking van branches van detailhandel inhoudt, waarbij niet genoemde branches zijn verboden op de perifere bedrijventerreinen. De Brancheringsregels kunnen volgens bezwaarmaker niet als (noodzakelijke) dwingende redenen van algemeen belang gelden.

Detailhandel is in het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel" slechts toegestaan in de branches: auto's boten caravans; grove bouwmaterialen, landbouwwerktuigen; verhuur transportmiddelen, machines en andere roerende zaken; terwijl electro; dierenvoeding fietsen en supermarkten op andere perifere markten wel mag. Bezwaarmaker noemt het voorbeeld van 2 supermarkten die recent op het bedrijventerrein Bergerweg zijn gevestigd.

Er ontbreekt volgens bezwaarmaker een motivering hoe men is gekomen tot de beperking van de Brancheringsregels en of ze ook noodzakelijk dan wel evenredig zijn. Ze gaan

¹ Afgekort tot PDV

volgens bezwaarmaker in tegen artikel 15 van de Dienstenrichtlijn. Hij vindt dat de brancheringseisen niet in stand kunnen blijven en onverbindend zijn.

Hij vraagt ook of de gestelde doelen zoals bestrijding leegstand en behoud leefbaarheid wel worden getoetst en nagestreefd.

Gemachtigde verzoekt de raad zijn bezwaar gegrond te verklaren omdat niet is voldaan aan de eisen van artikel 15, derde lid, onder b en c van de Dienstenrichtlijn en een nieuw besluit op het verzoek te nemen.

Motivering ten aanzien van bestaand beleid:

De raad wijst het verzoek om herziening van het bestemmingsplan af op basis van bestaand noodzakelijk beleid en het feit dat het nieuwe conceptbeleid, wat voldoet aan de Dienstenregeling slechts marginaal afwijkt van genoemd flankerend beleid. Ter toelichting wordt verwezen naar het onderstaande.

De Kamer constateert dat de raad zich bij zijn afwijzing heeft gebaseerd op o.a.:

- De retailstructuurvisie uit 2008: in deze visie heeft de raad onder meer bepaald, dat op perifere locaties geen uitbreiding van detailhandel is toegestaan;
- De uitwerking van deze visie in de visie op detailhandel op Handelsterrein Bergerweg, Industriepark Noord en Gardens (27 mei 2009). Bepaald is hierin onder meer dat specifieke branches op een bedrijventerrein, met name volumineuze detailhandel, zijn toegestaan, met uitzondering van thematische winkels op de Huis- en Tuinboulevard Gardenz;
- Detailhandelsstructuurvisie van 28 februari 2008. Hierbij is behoud van voorzieningen in centra wijken en kleine kernen aan de orde en streeflocaties voor de vestiging van supermarkten. De visie voor detailhandel op o.a. bedrijventerrein Kwawinkel is hierbij vastgesteld door de raad op 16 juli 2009.
- De Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid-Limburg van 2017: hierin staat onder meer dat winkels niet op een bedrijventerrein thuishoren, behalve als het gaat om verkoop van goederen die zich bij uitstek leent voor vestiging op een bedrijventerrein, zoals grove bouwmaterialen. Ook is bepaald dat grootschalige winkelgebieden aan de rand van de steden (perifere en thematische clusters) compact blijven en geen ruimte bieden aan branches die bij uitstek in de binnensteden thuishoren, zoals kleding en schoenen. In de Structuurvisie wordt gewaarschuwd dat leegstand moet worden voorkomen omdat door de hoge leegstand in de bestaande voorraad en het veranderende consumentengedrag, de leefbaarheid in kernen en gebieden verder verslechtert;
- De toelichting bij het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel", waarin (op pagina 16 en 17) wordt verwezen naar het retailbeleid/detailhandelsbeleid en de daaraan ten grondslag liggende rapporten.
- Het subregionaal detailhandelsbeleid Westelijke Mijnstreek 2023-2030, welk beleid marginaal afwijkt van het bestaande beleid en is onderbouwd op basis van uitkomsten uit een koopstromenonderzoek Limburg uit 2019. Daarnaast maakt een bouwstenenrapportage deel uit van dit beleid. Hierin zijn de trends, uitdagingen en dalende bevolkingscijfers maar ook stimuleringsmaatregelen meegenomen in toekomstig beleid. In het beleid is niet alleen gekeken naar soorten detailhandel en de (bovenlokale) centra per gemeente, maar ook naar de perifere locaties (p.23), maar dit beleid is nog niet ter besluitvorming aan de raad aangeboden. Ter zitting is door verweerder opgemerkt dat 24 april 2023 belanghebbenden worden gehoord. De

Stichting bedrijven Sittard-Geleen zullen in juni 2023 het ontwerp bespreken en in december 2023 zal het nieuwe beleid worden vastgesteld. De Kamer concludeert ter zitting dat er tussentijds geen wijzigingen zijn geweest ten aanzien van dit beleid.

De raad heeft zich gerealiseerd dat bovengenoemde documenten, met uitzondering van het laatste conceptbeleidsdocument subregionaal detailhandelsbeleid Westelijke Mijnstreek 2023-2030, niet onderworpen zijn geweest aan de toets aan de Dienstenrichtlijn, conform de zgn. "Appingedam-uitspraak" van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 24 juli 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:2569). Branchering mag maar moet noodzakelijk zijn en ook evenredig en proportioneel.

De Kamer constateert dat de raad het herzieningsverzoek heeft afgewezen om het huidige beleid te handhaven ter noodzakelijke voorkoming van verdere winkelleegstand in de winkelcentra van Sittard en Geleen, alsmede in de wijkwinkelcentra. Doel is verdere leefbaarheid te behouden en het in stand houden van aantrekkelijke centra. De leegstand heeft een negatieve spiraal en heeft negatieve, zichzelf versterkende effecten op de leefbaarheid en dit kan leiden tot een aantasting van het woon- en leefklimaat, het ondernemersklimaat en het voorzieningenniveau in binnenstedelijke centra. Verder is het ongewenst alle branches op de locaties van bezwaarmaker toe te staan.

De Kamer constateert dat het aantal m2 detailhandel in het centrum nog steeds wordt teruggebracht en dat in samenwerking met het Centrummanagement Streetwise getracht wordt leegstaande panden actief in te vullen. Voor het centrum van Geleen wordt gekeken naar mogelijkheden om in samenwerking met Brightlands Chemelot Campus startups in het centrum te vestigen. Verder wordt geëxperimenteerd met lagere parkeertarieven.

De raad heeft overwogen dat het ondanks inzet van deze flankerende maatregelen niet lukt om de leegstand een halt toe te roepen. Brancheringsmaatregelen in de bestemmingsplannen blijven noodzakelijk om (verdere) leegstand te voorkomen. Met het loslaten van de planologische beperkingen zou de detailhandel buiten het centrum vrij spel krijgen en zou een belangrijke pijler onder het pakket van maatregelen vervallen.

De raad heeft voorts overwogen dat aan een evaluatie van het retailbeleid (2023) wordt gewerkt, waarbij rekening zal worden gehouden met het noodzakelijkheids- en evenredigheids criterium van de Dienstenrichtlijn. In het concept van deze evaluatie van het Subregionaal detailhandelsbeleid Westelijke Mijnstreek en de daarbij behorende Bouwstenenrapportage, is al te lezen dat de leegstand van de centra van Sittard en Geleen verder toeneemt en dat branchering noodzakelijk blijft om verdere leegstand te voorkomen.

De Kamer concludeert, gezien het eerder vastgestelde retailbeleid; de verder toegenomen winkelleegstand in de centra van Sittard en Geleen; de gewenste spreiding van winkels met dagelijkse goederen en de al bestaande forse overbewinkeling in dagelijkse goederen en omdat de bovenregionale verzorgingsfunctie van het centrum van Sittard aantoonbaar onder druk staat, dat het wijzigen van de planregels, waarbij de (limitatieve) opsomming vervalt en detailhandel zonder beperkingen wordt toegestaan, door de raad niet gewenst wordt geacht.

Het toetsingskader van de Dienstenrichtlijn

Volgens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 30 januari 2018, ECLI:EU:C:2018:44, mag een gemeenteraad de vestigingsmogelijkheden van detailhandel alleen kwantitatief of territoriaal beperken als die beperking non-discriminator, noodzakelijk en evenredig is (conform artikel 15, lid 3 van de Dienstenrichtlijn). Het vereiste van non-discriminatie vormt geen obstakel voor Brancheringsregels in bestemmingsplannen. Die regels gelden immers voor iedereen, ongeacht de rechtsvorm of nationaliteit van een (rechts)persoon. Hieronder wordt ingegaan op het noodzakelijkheids- en evenredigheidsvereiste.

Noodzakelijkheidsvereiste

Het vereiste van noodzakelijkheid houdt in dat het doel dat ter rechtvaardiging van de Brancheringsregels wordt ingeroepen een dwingende reden van algemeen belang is. Brancheringsregels mogen worden ingevoerd met het oog op de bescherming van het stedelijk milieu door het voorkomen van leegstand en aantasting van de leefbaarheid. Dat doel is reeds door de Afdeling aanvaard als dwingende reden van algemeen belang (ABRvS 20 juni 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2062](#)). Het Europese Hof van Justitie heeft bevestigd dat de bescherming van het stedelijk milieu, met inbegrip van ruimtelijke ordening, een doel is dat een beperking van de vrijheid van vestiging van dienstverrichters kan rechtvaardigen. De ABRvS concludeerde dan ook reeds in de tussenuitspraak dat de gemeente Appingedam terecht heeft gesteld dat het behoud van de leefbaarheid van het stadscentrum en het voorkomen van leegstand in binnenstedelijk gebied, noodzakelijk zijn voor de bescherming van het stedelijk milieu en een dwingende reden van algemeen belang vormen die branchering in het perifere winkelgebied rechtvaardigt ([ECLI:NL:RVS:2018:2062](#)²).

Evenredigheidsvereiste

Het evenredigheidsvereiste valt uiteen in twee onderdelen: het proportionaliteitsvereiste en het geschiktheidsvereiste. Het proportionaliteitsvereiste houdt in dat de Brancheringsregels niet verder gaat dan nodig is en dat er geen andere, minder beperkende, maatregelen voorhanden zijn. Aan dit vereiste wordt in de regel voldaan als de Brancheringsregels de evenredigheidstoets doorstaat. Het geschiktheidsvereiste vereist dat objectief beoordeeld kan worden of het overgelegde bewijs redelijkerwijs tot het oordeel kan leiden dat de gekozen middelen geschikt zijn om de dwingende reden van algemeen belang te bereiken, zijnde in casu het voorkomen van leegstand van winkels en detailhandel in stedelijk gebied. De geschiktheid van de Brancheringsregels kan niet worden onderbouwd op basis van algemene ervaringsregels. De geschiktheid van de detailhandelsbeperking moet worden onderbouwd aan de hand van een analyse met specifieke gegevens. Die analyse kan zijn gebaseerd op (1) resultaten van onderzoek naar de effectiviteit van ruimtelijk detailhandelsbeleid op landelijk, provinciaal of lokaal niveau of op gegevens ontleend aan een koopstromenonderzoek en (2) een beoordeling in hoeverre die onderzoeken toepasbaar zijn op de specifieke situatie in de betrokken gemeente. De Kamer constateert dat er tot nu toe sprake is geweest van marginale wijzigingen in het huidige beleid en mitsdien van consistent en coherent beleid. Dit geldt ook voor betreffende bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel". Het koopsommenonderzoek en het bouwstenenrapport en het daarop gebaseerde (oude en) nieuwe beleid geven de trends en passende maatregelen aan, welke zijn verwerkt in een effectief, efficiënt, consistent en coherent (toekomstig) beleid. De Kamer constateert ter zitting dat desondanks leegstand is toegenomen op diverse plekken, waaronder bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel". De Kamer concludeert hier echter niet uit dat de leegstand niet meer zou zijn toegenomen als de Brancheringsregels er niet zouden zijn. De ABRvS bevestigt bovendien dat een uitzondering op de brancheringsregeling voor één of meer reguliere winkels niet geschikt is, omdat het beoogde doel dan niet coherent en systematisch wordt nagestreefd.

Artikel 15, lid 3 van de Dienstenrichtlijn vergt een grondige motivering van de evenredigheid van een beperking van detailhandel in bestemmingsplannen. De Afdeling verlangt dan een 'analyse met specifieke gegevens'. De Afdeling voegt daar in haar uitspraak van 4 december 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:4101](#)) echter aan toe dat als sprake is van een 'niet te kwantificeren beperking', een dergelijke analyse geen kwantificeerbare gegevens vergt.

² 30 januari 2018 In de gevoegde zaken C-360/15 en C-31/16

In casu is de Kamer uit de bouwstenenrapportage behorende bij het concept van de evaluatie van het retailbeleid en het koopstromenonderzoek van voldoende kwantificeerbare gegevens gebleken, op grond waarvan de brancheringsbeperking in overeenstemming wordt geacht met het noodzakelijkheids- en evenredigheidsvereiste uit de Dienstenrichtlijn. De gemeenteraad heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat minder beperkende maatregelen om leegstand van de winkelcentra van Sittard en Geleen tegen te gaan niet het gewenste effect zullen hebben.

Aanvullend maakt de Kamer nog de volgende aantekeningen:

1. De raad baseert zich ter verdediging van zijn stelling dat het huidige detailhandelsbeleid met zijn planologische brancheringsbeperkingen, in overeenstemming is met de eisen die door de Dienstenrichtlijn worden gesteld, middels verwijzing naar de (concept) evaluatie van het subregionale detailhandelsbeleid. Met name Bijlage 5 van de onderliggende Bouwstenenrapportage zou de toets aan de eisen van deze Dienstenrichtlijn bevatten. De Kamer stelt vast dat deze Bijlage inderdaad nog eens de uitgangspunten en hoofdlijnen van het nieuwe detailhandelsbeleid uiteenzet en systematisch nagaat of ieder onderdeel van het beleid voldoet aan de criteria van de Dienstenrichtlijn als: noodzakelijkheid van de op te leggen beperkingen, de evenredigheid en geschiktheid van die maatregelen in termen van coherente en systematische beleidsvoering alsmede effectiviteit en geschiktheid in verband met mogelijke minder bezwarende alternatieven.

Tegelijkertijd maakt deze Bijlage in de laatste alinea duidelijk dat ervan wordt uitgegaan dat het huidige detailhandelsbeleid niet in overeenstemming is met de Dienstenrichtlijn. Het nieuwe detailhandelsbeleid dient vervolgens met name als onderlegger voor nieuwe bestemmingsplannen of herzieningen daarvan.

De Kamer realiseert zich dat het nieuwe (geëvalueerde) detailhandelsbeleid de raad pas eind 2023 zal worden voorgelegd, zodat het voorliggende verzoek om herziening van althans één bestemmingsplan niet volledig aan het nog tot stand te brengen beleid kan worden getoetst. Inmiddels is het concept van dit nieuwe beleid al vergevorderd en is ook de Bouwstenenrapportage gereed. Volgens de vertegenwoordiger van de raad ter zitting heeft de raad kennis genomen van de bewuste Bijlage 5, maar beschikte de raad (nog) niet over het concept evaluatiebeleid en evenmin over de Bouwstenenrapportage.

Weliswaar is door de vertegenwoordiger van de raad toegelicht dat het nieuwe beleid niet wezenlijk afwijkt van het huidige detailhandelsbeleid, dit oordeel is echter door de raad nog niet bevestigd kunnen worden.

Uit het oogpunt van zorgvuldigheid geeft de Kamer de raad in overweging zich, bij zijn beraadslaging omtrent de op het bezwaar te nemen beslissing, rekenschap te geven van de inhoud van de (concept)beleidsdocumenten als hier genoemd. Hierbij adviseert de Kamer de raad zich ook uit te spreken over de vraag of het huidige detailhandelsbeleid, waarvan als gezegd de brancheringsbeperkingen van het bestemmingsplan "Bedrijventerrein Krawinkel" deel uitmaken, niet dermate anders luidt dan het verwachte nieuwe beleidskader, dat de voor het nieuwe beleid uitgevoerde toets ook geldt voor het huidige beleid.

2. Gemachtigde heeft de vraag opgeworpen of de gemeente consequent en consistent vasthoudt aan de eigen planregels. Gemachtigde noemt een aantal locaties waar, in (beweerdelijke) strijd met de planregels toch nieuwe vormen van detailhandel zijn ontstaan. Genoemd worden: een sportwinkel bij het Fortunastadion, een fietsenwinkel aan de Industrieweg; in plaats van een XL supermarkt maar twee

gewone full-service supermarkten binnen het plan Bergerweg, een elektronikawinkel op Retailpark Geleen e.a. vormen van detailhandel. De Kamer heeft kunnen vaststellen dat de vertegenwoordiger van de raad in alle gevallen een adequate motivering en verantwoording van de toelating van deze vestigingen heeft kunnen geven. Niettemin geeft de Kamer de raad in overweging bij zijn heroverweging op dit vermeende gebrek aan coherente beleidsontwikkeling in te gaan.

3. Gemachtigde mist een analyse over de causale relatie tussen de leegstand in de centra en de perifere branchering. Het is ook niet duidelijk in hoeverre de besproken maatregelen in de stadscentra om de leegstand te verminderen dan wel winkels te centreren, van invloed zijn op de periferie of juist in hoeverre leegstand in de periferie van invloed is in de centra. Ter zitting is door de Kamer een vergelijking gemaakt met de Woonboulevard Heerlen waarbij bezoekers een aanzuigende werking hadden op de binnenstad. Wordt met andere woorden de leegstand in het winkelcentrum tegengegaan door de opgelegde brancheringsbeperkingen?

De Kamer is van oordeel dat deze causale relatie niet simpel aantoonbaar is. De Kamer is tegelijkertijd van oordeel dat de eisen die volgens de Dienstenrichtlijn aan een gemeente worden gesteld ook niet zo specifiek gelden.

De Kamer verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 2 december 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:2863). Naar aanleiding van het beroep van appellant in deze zaak, dat "de raad niet heeft aangetoond, dat de weigering een planregel te herzien een zinvolle bijdrage levert aan de door de raad nagestreefde doelen", overweegt de Afdeling in rechtsoverweging 6.2.2.

"dat een maatregel al voor de evenredigheidstoets slaagt indien hij kan bijdragen aan de verwezenlijking van de nagestreefde doelstelling en dat deze niet noodzakelijkerwijs zelfstandig deze doelstelling hoeft te verwezenlijken.....Dit betekent dat de raad niet door middel van een analyse met specifieke gegevens aannemelijk hoeft te maken dat de weigering om.....een planologische mogelijkheid voor de vestiging van meer vormen van detailhandel op te nemen, op zichzelf tot een gunstig leefklimaat en het voorkomen van leegstand in de centrumgebieden leidt. De raad hoeft ook niet door middel van een analyse met specifieke gegevens aannemelijk te maken dat het alsnog opnemen van deze planologische mogelijkheid op zichzelf tot een ongunstig leefklimaat en leegstand in de centrumgebieden leidt. Wel moet aannemelijk worden gemaakt dat de weigering om die planologische mogelijkheid op te nemen, een zinvolle bijdrage levert aan het bereiken van de nagestreefde doelen. Dat wil zeggen dat er een voldoende verband moet zijn tussen het onderdeel en het hele pakket maatregelen....."

De Kamer geeft de raad in overweging bovenstaande uitspraak te betrekken bij de behandeling van het hier door gemachtigde aangevoerde bezwaar.

De Kamer is samenvattend van oordeel dat het bezwaar tegen het bestreden raadsbesluit ongegrond is, waarbij de Kamer verwijst naar het namens de raad ingebrachte en hier ingelaste verweerschrift. Uit oogpunt van een zorgvuldige besluitvorming adviseert de Kamer de raad bij zijn heroverweging bovenstaande motivering aanvullend te betrekken.

Sittard-Geleen, 17 april 2023

de voorzitter,

de secretaris,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'R. Engelen', with a horizontal line drawn underneath the name.

mr. R.M.M. Engelen

mr.